

עפ"ת 35625/08/23 - אבראהים חביבאללה נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

07 מרץ 2024

עפ"ת 35625-08-23 חביבאללה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10156291030

לפני המערער
כבוד השופט אינאס סלאמה
אבראהים חביבאללה
ע"י ב"כ עוה"ד איאד ח'ליל
נגד המשיבה
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בחדרה, בתת"ע 7024-03-22, מיום **25.7.2023**, במסגרתה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום **4.7.2022**, בגדרו הושת על המערער קנס בסך ₪ 750 בגין עבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה, **עבירה מיום 17.11.2020**.

2. המערער ביקש להישפט על הדו"ח הנ"ל, והדיון בעניינו נקבע ליום **10.4.2022**. בדיון הופיע מטעמו עו"ד יגאל טמיר, אשר הצהיר כי **אין לו קשר עם המערער** ולכן גם לא התייצב לדיון. הסנגור טען, כי הוא ניסה ליצור עמו קשר ואף שלח לו בדואר רשום מכתב **אך לא היה מענה**. עוד טען הסנגור, כי **הגיע להבנות עם המאשימה** אך לא יוכל להציג אותם ללא אישור המערער. משכך, לבקשת הסנגור נדחה הדיון ליום **4.7.2022**.

עובר למועד הנ"ל, הגיש הסנגור **בקשה להשתחרר מייצוג** בה נטען, כי מאז הדיון הנ"ל (מיום 10.4.2022) ניסה הסנגור ואנשי משרדו לאתר את המערער, אלא ש"עקבותיו נעלמו ואין להגישו (כך במקור-א"ס) בכל דרך". נוכח עובדה זו ביקש הסנגור להשתחרר מייצוג המערער. עוד נטען, כי המערער זומן "על ידי מזכירות בית המשפט, ואם יאותר על ידי בית המשפט - ייצג את עצמו". בהחלטתו מיום **28.6.2022** נעתר בית המשפט קמא לבקשה והורה על שחרור הסנגור מייצוג המערער. חשוב כאן לציין, כי בבקשתו טען הסנגור כי הוא קיבל על עצמו את ייצוגו של המערער ביום **24.1.2021**.

3. בתאריך 4.7.2022 משלא התייצב המערער ומכוח סמכותו לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), ראה בית המשפט את המערער כמודה

בכל העובדות שנטענו בכתב האישום והחליט לדון אותו שלא בפניו ולהרשיעו בביצוע העבירה המיוחסת לו. בית המשפט קמא גזר את דינו של המערער כאמור לעיל.

4. משנודע למערער על פסק הדין, לטענתו "עת שקיבל זימון לקורס מטעם משרד התחבורה ו/או על פי דרישת משרד התחבורה, רק אז ידע אודות שפיתו בהעדר", הוא פנה אל בית המשפט קמא בבקשה לביטול פסק הדין, ובקשה זו נדחתה במסגרת ההחלטה מושא ערעור זה, מיום 25.7.2023. בהחלטתו קבע בית המשפט קמא, כי אין מקום לביטול פסק הדין שכן הזימון לדיון נמסר לידי הנמען הרשום, בתאריך 18.4.2022, והמערער לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענתו לחפות. בית המשפט קמא גם דחה את טענת ההתיישנות שהעלה המערער וציין שאף היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בשים לב למועד הגשתה ביחס למועד קבלת פסק הדין.

5. המערער מאן להשלים עם החלטת בית המשפט קמא, ובערעור לפניו שב ופירט את נסיבות אי הופעתו, תוך שנטען כי בפיו טענות הגנה חזקות וכי אף היה "קיים הסדר טיעון" עם המאשימה אשר לא הוצג בשל ניתק היחסים בין המערער לבא כוחו הקודם. נטען, כי המערער הורחק מביתו ולכן לא יכול היה ליצור קשר עם בא כוחו ולא קיבל את ההודעות השונות שנשלחו אליו.

6. בדיון לפניו טען הסנגור, כי מדובר בשליח במקצועו והוא קיבל את הדו"ח והעבירו לבא כוחו הקודם. המערער "לא קיבל מעו"ד כל פנייה".

המערער עצמו ציין בדיון, כי עבד שליח במסעדה בתל-אביב וכי בהמלצת "בעל המסעדה" מסר את הטיפול לעורך דינו של הבעלים שאמר לו "דבר אחד שאנו צריכים לעשות זה לבטל את הנקודות, אמר אולי אתה תצטרך לשלם כסף". לאחר "שבוע-שבועיים" דרש ממנו לשלם 3800 ₪. בחלוף 6 חודשים התקשר לעו"ד לשאול 'מה קורה עם הדו"ח', והתשובה שקיבל הייתה "אם הם לא שולחים כלום אז אין כלום". לאחר כשנה וחצי הבין מבא כוחו הנוכחי כי נשפט בהעדר.

7. ב"כ המשיבה התנגד לערעור והפנה לנימוקיו של בית המשפט קמא. ב"כ המשיבה טען כי לא הועלו "טענות ביחס לעיוות דין" והוסיף, "חברי מלין על כך, למרות שהיה הסדר טיעון". ב"כ המשיבה הפנה לאישור מסירה (המופנה לבא כוחו הקודם של המערער - עו"ד טמיר).

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בהודעת הערעור על נספחיה ובתיק שהתנהל לפני בית משפט קמא, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, ובשים לב לנסיבות הייחודיות של המקרה הנוכחי, מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא שלא לבטל את שפיתת המערער בהעדרו, ופועל יוצא מכך לבטל את פסק הדין שניתן בהעדר המערער ביום 4.7.2022.

9. בהתאם לסעיף 240(א) לחסד"פ, רשאי בית המשפט לראות נאשם בעבירת תעבורה (כאמור בסעיף) שלא התייצב למשפטו, כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום ולדון אותו שלא בפניו, אם הוא סבור "שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין". על פסק דין מרשיע כאמור, חלות הוראות סעיף 130(ח) ו- (ט) לחסד"פ.

סעיף 130(ח) לחסד"פ קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

10. בענייננו, מצאתי כי נסיבות אי הופעתו של המערער לדיון, יש בהן כדי להצדיק ביטול שפיטתו בהעדר והחזרת התיק לדיון בפני בית המשפט קמא. זאת במיוחד, שעה שבא כוחו הקודם של המערער הגיע להסדר טיעון עם המאשימה, אלא שהסדר זה לא הוצג בשל "העדר תקשורת" בין הסנגור לבין המערער.

לא זו אף זו, ולאחר עיון בתיק של בית המשפט קמא, לא שוכנעתי כי ההחלטה על שחרור הסנגור מייצוג נמסרה למערער בשלב כלשהו, כך שבהחלט יתכן כי המערער סמך על המשך ייצוגו על ידי בא כוחו הקודם ואף על הדברים שנאמרו לו, ולפיהם, אם לא יקבל פנייה כלשהי בתוך שנה אז ההליכים למעשה לא ימשכו.

11. בדיון לפניי שמעתי את המערער עצמו והתרשמתי כי דבריו אותנטיים. דבריו גם עולים בקנה אחד עם המועדים אותם ציין הסניגור לעניין עיתוי קבלת הייצוג. בהחלט יתכן כי נסיבות מסירת הייצוג והעדר התקשורת עם בא כוחו, הביאו למצב של אי ידיעת המערער על ההליכים בענייניו, על המגעים בין הסנגור למאשימה, על הסדר טיעון, על שחרור הסנגור מייצוג ועל כך שהופעתו באופן אישי נדרשה בשלב כלשהו משלבי ההליך.

12. בנסיבות אלה, **דין הערעור להתקבל.**

13. החלטת בית המשפט קמא מבוטלת וכך גם פסק הדין מיום 4.7.2022. הדיון יוחזר לשלב ההקראה וייקבע על ידי בית המשפט קמא בהתאם ליומנו.

מזכירות בית המשפט תניח החלטה זו על שולחנו של בית המשפט קמא.

המזכירות תשלח לצדדים עותק פסק הדין כמקובל.

ניתן היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, בהעדר

עמוד 3

הצדדים, בהסכמתם.